

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, izveniš ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti stopne pečet-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvoje frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec decembra in druge narodnjake vabimo na novo naročbo "Slov. Naroda".

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za celo leto	13 gld. — kr.
Za pol leta	6 " 50 "
Za četrt leta	3 " 30 "
Za en mesec	1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za celo leto	16 gld. — kr.
Za pol leta	8 " — "
Za četrt leta	4 " — "
Za en mesec	1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta	2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejemati " " "	3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

Volitve v trgovinsko zbornico.

Kmalu bodo razpisane volitve za obrtniški oddelek. Tu je na tisoče volilcev po vsej deželi, ker volijo vsi rokodelci, kateri patent plačujejo, mlinarji, žagarji, krčmarji, trafikanti, manjši štacunarji. Ta oddelek voli 12 udov v zbornico, torej polovico zbornice. Ako se po vseh krajih dela, ako vsi narodnjaki delajo in skrbé uže naprej, da vladni slugi in nemškutarji ne bodo legitimacij pobrali in z nemškutarskimi kandidati napolnili, — gotovo zmagamo vsaj v tem oddelku in imamo v tem najslabšem slučaju vsaj polovico zbornice narodne. Na delo torej!

Način, kako so nemškutarji in vladni privrženci delali pri razpošiljanji legitimacij ali glasovalnih listov za trgovski oddelek nas mora podučevati, da bodo tudi tu enake manevre delali. Naj torej uže vsak prej svoje znance volilce svari, da nemškutarjem ne bodo precej podpisali in dali legitimacije, ampak narodno volili.

Kadar se legitimacije začno razdeljevati, je treba, da se vsak nemudoma poda na pot in na agitacijo gre, da ne zamudi.

Ponavljamo da: vsak volilec se mora pod kandidati podpisati; ako pisati ne zna mora se podkrižati in dve priči se podpisati. Za ženske in osebe, ki imajo jeroba, voli vodja obrta.

Volilni listi se morajo zapečateni poslati volilni komisiji. Kdor pošti ne zaupa, naj jih (obrotniške) pošlje v dvojnem zavitku zapečateni nam vsaj do 14. jan.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 4. januarja.

V notranji avstrijski politiki nij te dni drugega zaznamovanja vrednega, nego "Vaterlandovi" sveti za pasivno politiko, za katero pa mi nijmo, ker pasivnost rodi lenobo. Če nas še tako zatirajo, če se še tako za naše pritožbe gluhe delajo, mi moramo upirati se, možato svoj glas povzdigovati in trdno zaupati, da koncem pride pravica do zmage!

Na Ogerskem se tudi germanizacija širi. V Prešburgu se snuje narodna nemška stranka, katere organ je "Pressb. Ztg." "Pesti Naplo", organ ogerske vladne stranke pravi, da je jasno, kako hoče Bismark svoje tipalnice raztegniti tudi v Arpadovo kraljestvo, kar je bilo pred nastolenjem nemškega cesarja nemogoče. Ker pak Magjari nemajo ovčjih kož na sebi bodo nemško gibanje zatrli na oger-

skih tleh uže v zarodku. "West. ungarischer Grenzbote" pozivlja presburška poslanca gr. Lonyaya in Jož. Szlavaya, naj se izrazita, ali odobravata tendenco "Pressb. Ztg." Da po celom Ogerskem nastopi strašna vibra, ko nemška stranka javno stopi na dan, nij treba omenjati.

Vnanje države.

Iz Peterburga se dunajskemu "Tagblattu" poroča, da ruski car, ki je slabega zdravja, namerava zapustiti Peterburg zaradi neugodnega podnebja ondodnega, ter se preseli stalno v Kijev, kjer se je uže pred nekolikimi leti začela zidati krasna palača za ruskega carjeviča v tem pomenu, da s časom postane Kijev glavno mesto ruskega carstva.

Največ se je te praznike pisalo o novem Španjskem kralju, 17 letnem Alfonzu, sinu pregnane Izabele. Pariški dopisnik londonskih "Times" je bil, čuvši da je španjska soldateska tega fantina proglasila za kralja, šel k temu Benjaminu mej evropskimi samovladalci, in poroča, da je dečak tako pametno govoril, kakor kak stari, namreč obetal, da bode svobodomiseln in konstitucionalen. To je vse lepo, ko bi se le tudi trdno verjeti moglo. Tudi karlistično vojsko je obljubil hitro zatreti in je mej družimi obstal, da je to svoje proglašenje pričakoval. Zdaj je uže na potu v Madrid. Španjska marina je šla v Marseille ponj in ga pripelje v Valencijo. Nova alfonzistična vlada je v Madridu začela s tem, da je več opezijskih listov zatrla.

Italijanski kralj je odgovoril deputaciji, ki mu je ob novem letu čestitala, da je Italija v inozemstvu ljubljena in spoštovana. Notranji položaj nij tako ugoden, a on upa da bode zbornica temu pomagala.

Na Angleškem v mestu Cardiffa je bilo one dni posvetovanje lastnikov ogljenih jam južnega Wallesa, in vseh zastopnikov, katere je izvolilo 50.000 delavcev. Ker se nijso porazumeli je od 1. t. m. nastal štrajk ali prenehanje dela v vseh ogljenih jamah — v južnem Wallesu.

Listek.

Pisma iz Pariza.

(Piše Tone Turkuš.)

IV.

Pariz 24. dec. 1874.

"Le pauvre enfant Jésus, qu'il aura froid!" mi je dejala sinoči na vprašanje, ali se veseli svete noči, pri table - d'hôte ljubezniva, šest let stara deklica, pomilovaje dete Jezuska, ki bo moralo boso in nago priti v tem mrazu doli z nebes, ter hoditi po noči od hraba do hraba po ledenem kamenji gladkih boulevardov, da donese razna darila malim in — velikim otrokom.

To deklice ima dobro srce. Ko grem denes jutraj po boulevardu Montmartre obudovaje tisoče in tisoče malenkostij in dragocenostij, ki se prodajajo v brezštevilnih lesenih kajutah, nalašč za te praznike po-

stavljenih, zapazi me uže od daleč mlada moja znanka, ter priskaklja s smehljačim obrazkom k meni in mi podá malo ročico.

Dete Jezusček bo imelo še bolj zmrz nene prstiče, nego jih imaš ti, prijazno deklice, ker gori v nebesih baje nemajo rokavic!

Plantavi mojster Vulkan mora denes gotovo v potu svojega obraza mahati z najtežjim kijem po žarečem železu v podzemeljske kovačnice, ker puhti siv sopuh iz vseh virov in vodomotov Pariškega mesta.

Denes vidim prvokrat led na šipah tukajšnjih prodajalnic, restavracij in kavan.

A solnce se prikaže, sneg in led se raztali in popoldne se uresničijo besede "dobrega škrata" v sledečej pesmi:

Tout me chagrine et tout m'ennuie
Dans ce Paris qu'on dit si beau;
A peine que le soleil luit
Sitôt il y tombe de l'eau,
Eau, eau!

Res nam tukaj dežja in vode navadno

ne primanjkuje; posebno obilo pa je imamo nocoj po ulicah, tako da mi je moja šestletna znanka ravnokar tožila, kako se boji, ka bi se mali Jezusček kje na boulevardu ne vtopil, ako še morebiti plavati ne zna.

To bi bilo tem nevarnejše, ker je nocoj toliko ljudstva na ulici, da se človek skoraj izogibati ne utegne; ta veselja pijana množica, ki, kakor divja, tuli in trobenta in kriči in piska svojo "réveillon" bi Jezusčka gotovo v vodi vpijočega ne slišala, ter bi ga pohodila.

Ta vrišč tukaj pač ne pomenja svete noči. Koliko lepša je v tem obziru naša šega!

Po mestnih ulicah in po vaških stezah kraljuje nocoj neka sveta tihota; vsak ostaja rad doma v krogu svojih ljubih in le sem ter tja nabaja se na ulici samec, ki nema ni domačega kamina, ni prijateljskega srca, katero bi ga ljubilo, ter korači in premišljuje, in sanjari o minulih otročjih dneh, ko še nij

Dopisi.

Iz Ljubljane 2. jan. [Izv. dop.] (Iz zdravniških krogov smo sledeče pismo (prejeli: „V zadnji številki „Slov. Naroda“ napada nek oče, kateremu je baje dete na difteritis umrlo prav po nepotrebnem in iz zle volje tukajšnje zdravnike, ter išče uzrokov vedno bolj se razširjajoče te bolezni v nevednosti tukajšnjih zdravnikov. Zraven pristavlja prav dvomljivi dovtip, da facit vseh posvetovanj je edino to, da se ima zdravnikom taksa povikšati. Neskromno se nam dozdeva, da se človek, ki niti pojma nema o medic. stvarih, predrzne zdravnikom nevednost očitati, ter le te odgovorne napravljati za pogibeljno bolezen, ter nam v greh šteti, da hočemo tudi za svoj trud in delo plačani biti, kakor vsak drugi delavec. No, mož katerega tako hudo v oči bode, da zdravniki od zdaj naprej tudi za svoje humano delovanje plačo zahtevajo, morda sam nij poravnal svojega dolga pri zdravniku? Pa dopisnik se je tudi nekoliko z logiko spri, kajti koj v začetku svoje ekspektoracije pravi, da so tukajšnji zdravniki uže večkrat nasvetovali izdatna sredstva v iztrebljenje te bolezni, in v tem hipu tudi pravi, da se zdaj od zdravnikov nij nobene pomoči nadejati?)

Popolnem se strinjamo z njim le v tem, da on vlado na pomoč kliče in veseli nas, da pride tudi ljudstvo počasoma do tega prepričanja, da brez eksekutivne moči zdravniške in brez dobre volje od strani ljudstva zdravnik ničesar doseči ne more. Ta je uzrokoviskati, ne pa v nevednosti zdravnikov. Dajte nam zdravnikom eksekutivno moč, pa boste videli, koliko se da na sanitarnem polju uspešnega doseči. Dajte nam pravico, da svoje nasvete tudi dejansko izpeljati smemo in moremo. Ali vi si mislite zdravniško in javno policijsko hygienično delovanje čisto napačno. Vi zahtevate, da bi mi zdravniki po hišah hodili, stranišča snažiti, sobe in kuhinje pometati, gnoj iz hlevov kidati itd. Dajte, pišite po vašem svetu na Dunaj, v Gradec in v Pešto, po avstro-ogerske medic. profesorje, znabiti pridejo in pripeljajo soboj lopate, vile, grablje, kolesnice, da vam bodo smeti, gnoj in blato izpred hiš in izpred praga proč spravili. — Končno še eno vprašanje: ali more zdravnik zato, da se po njegovih nasvetih nikdo ali

malokdo ravna? On vam svetuje; počediti, desinficirati, ločiti bolne otroke od zdravih, i. t. d. a to vse je le bob ob steno. In vendar bi naj bila to prva skrb vsaki družini in očetom, kajti teh pravie kakor živinski zdravniki, mi nemamo!

Iz Kamnika 3. jan. [Izv. dop.] V naglosti sledeče: Čudne reči jele so nam prihajati na dan, zaradi volitev v trgovinsko in obrtniško zbornico, katere so važne, ker kažejo da o pravičnosti in nepristranosti volitev nij govora. Komaj sem bral v „Slov. Narodn“, da je razpisana volitev in določen čas, uže je imel župan naš volitvene liste, a on nij listov okolo pošiljal, kakor postava ukazuje, ampak tiste, kateri so nezanesljivi, ker ne vedo pomena trgovinske zbornice, poklical še tisti dan kar k sebi, in tam jim povedal, da jih ima in da naj te in te kandidata puste takoj pri njem podpisati, in da jih bo on v Ljubljano dal. Kaj jim je pri tem obljubil? Pravijo, da je on obetal, da jim bodo davki zmanjšani!? Do 2. t. m. pa še trije volilci nijso dobili listov, katere ima baje gosp. Kecljev komi. Ker postava terja, da morajo listi osem dnij ali več, prej volilec v rokah biti, volitev pak se uže 8. jan. vrši, je tu zopet nova kričeča nepostavnost! Na novega leta dan je enega volilca, do zdaj zmirom z nami držega iz cerkve gredečega v štacuno poklical; ta je tudi eden tistih volilcev, ki nij dobil volilnega listka. Nek volilec mi je pravil: Po mene je prišel Seničar (Kecljev komi), ter mi rekel, naj grem gori, da mi ima gospod (to je naš župan Keclj) nekaj povedati.“ Ko je prišel, pokaže mu Keclj legitimacijo, in ga je gospod župan jel obdelavati. Ker mož nij vedel zakaj gre, je tudi hitro dovoil, da so mu zapisali, kar je župan hotel. Postrežem vam lahko z imenom. Tudi temu gospod župan nij na dom poslal legitimacije.

Iz Notranjskega 1. januarja. [Izv. dopis.] Slovencem voščim veselo novo leto! slovenskim političnim strankam pa slogo, ki jo naš narod posebno zdaj živo potrebuje. — Ako pogledamo nazaj v staro leto, vidimo pri nas na Notranjskem le žalostne prizore. Naš kmet, da si je priden in skrben, tiči do grla v dolgeh. Temu pa so krive zaporedoma vrsteče se slabe letine. Tudi v pretečenem letu si nij naš kmetič toliko pridelal, da bi mogel sebe in svoje črez zimo

pošteno preživiti. Po vrhu vseh rev in nadlog pa so tukajšni cesarski uradniki z vso ostrostjo izterjevali navadne a vsako leto večje davke. Finančni minister pa meni, da mora biti naša dežela vendar bogata in naš kmet vrlo premožen, ker kmeti tako pridno félé v cesarsko blagajnico. Zasluzka nema naš kmet nobenega; in ako je pretečeno leto kaj malega pridelal, kar se da v denar spraviti, mu je davkarski uradnik zarubil in potem pod ceno prodal. Sploh položaj našega kmeta je silno žalosten. Še druga jako občutljiva nadloga v našem kraju so oholi Nemci in strupeni nemškutarji ali po Cerkniško: tako zvane „rožce rumene“. Ti imajo srce mrzlo ko led, za kakoršnekoli težnje našega naroda. Ti ljudje nemajo nobenega usmiljenja z našim ljudstvom; birokracijo in egoizem povdarjajo pri vsakej priliki, za to so pa tudi prava kuga mej slovenskim občinstvom, še posebno zaradi tega, ker nam v marsičem narodni napredek zavirajo. Pa vsaj se drugim Jugoslovanom v tem oziru menda tudi boljše ne godi, kakor nam Slovencem, izvzemši nekoliko naše brate Hrvate. S-bi, Črnogorci in Bolgari imajo Turške pijavke mej soboj.

Naši vražji protivniki so nad vse zviti, vsako, še tako majheno priliko porabijo v svoj namen. Oni so prijazni in sladki, pa protivni in osorni, kakor jim bolj kaže, samo da bi se svojim napenjanjem prišli do majoritete v deželnem zboru. Ali je tem ljudem mar za pravico? Nikakor ne! Slovencev nas je na Kranjskem 443.000, Nemcev pa le 40.000; in ta peščica tujecev hoče nas kranjske Slovence komandirati?! Mar nij to očitna predrznost in nemška ohlost? Tej predrznosti se moramo strogo zoperstavljati. To je pa gotovo le v lepi, narodni slogi, ki naj objema Slovence in še posebno naše pionirje v nastopnem letu. Vse naše težnje naj silijo do narodne sloge! in iznebili se bomo polagoma vendar omenjenih nemških gospodoželjnikov. Vstrajajmo, ne udajmo se, če nam prav huda gre, vremena se nam morajo izjasniti, Slovanstvo se povzdigniti!

Od Bakeka 2. januarja. [Izvirni dop.] Čestokrat se čuje od priprostega, kervavo ožuljenega kmeta, vprašanje: „Zakaj so vendar naše uradnije, bodi si sodniške ali davkarske, tako prenapolneno z uradniki? Saj vendar nij posla za vse, ali ga pa vsaj

nij sanjaril in premišljeval, ko nij poznal ni dvoma, ni resnice — a bil je srečen.

Blizu pólunoči jamejo se prazniti tihe vasi, treska za tresko se prižiga in sveti romarjem, ki se podajejo v cerkev k pólunočnicam, obhajati rojstni spomin božjega moža, ki je toliko ljubil svoje brate, da se je dal križati za njih blagost in srečo.

Preteklo bo od istega časa do denes kmalu devetnajst sto let; in naj jih preteče še enkrat toliko, spomin moža, kateri nij samo učil, da naj pomolimo desno lice njemu, ki nas bije po levem; da naj ljubimo tam, kjer le sovraštvo nahajamo, temveč je tudi sam izvrševal v dejanji svoj vzvišeni uk — njegov spomin se bo še takrat obhajal v čutečih srcih človekoljubov, ker si je postavil „monumentum aere perennius“ — večni spomin. —

Da se je Kristus rodil in umrl, je letos tudi tebi znano, stara mamica iz Križeve vasi.

Kako drugače od prejšnjih let ti bo letos pri srcu, mamlje, ko boš klečala pred oltarjem pri pólunočnicah in v brumnej molitvi povzdigala vele roke proti tvojemu odrešeniku.

Obile solze bodo curale in lile po grbah tvojega obraza in kapljale na ledene stopnice kamnitega oltarja, ko se boš živo spominjala umrlega gospoda župnika tvoje fare, ki te je pri velikonočnem izpraševanju pital, koliko let uže štejemo od Kristusove smrti.

Ti, nedolžno mamlje, gledaš ga vsa začudena in nema, tvojega častitega gospoda župnika, oko se ti kali in v njem se prikaže solza, vroča solza kakor jagoda debela, ki počasi leze doli po ovenjenem obrazu, a za njo druga in tretja...

Dolgo časa je trebalo, dokler si se toliko potolažila, da si mogla z omolklim glasom izraziti žalost in bolešno začudenje o nepričakovanej novici, ka je Kristus uže umrl.

„V to našo prekleto grabo se pač nij

ne zve!“ S temi besedami si končno preklela v svojej nevolji in žalosti kraj, kjer je tekla tvoja zibelj, in kojega vendar toliko ljubiš, da češ tam umreti in tam pri podružnici pokopana biti.

Nij res, stara mamica, ka ti je nocoj težko, neznano težko pri srcu?

Uteši si žalost, drago mamlje! tudi meni se dela nekako tuje, neko nerazumljivo čudno!

Mej tem ko ti pred oltarjem klečiš in mrmraš molitev, ki ti prihaja iz dna srca; mej tem ko klečiš in molijo poleg tebe praznično oblečeni tvoji sinovi in hčere in vnuki, in ko vas vse obdaja dobrodejni kinč in blišč slovesno razsvitljene domače cerkve: sem jaz tukaj sam, tako sam mej neštevilno množico ljudij, ki „so prijatelji, bratje ne.“

Tudi jaz sem nocoj pobožen, ter obhajam spomin rojstva Kristusovega.

V Pantheonu, veličastnem svetišči, ko-

opravljati nečejo. Prosim jih za kak svet ali drugo, odmah nas odpošljejo k odvetniku, ti so pa dragi." Da naši uradniki nemajo posla, to ni istina, imajo ga mnogo. Samo o kaki volitvi, kako se ti reveži trudijo, te kajo, govorijo, pisarijo i to tako marljivo, kakor najzvestejši, najmarljivejši sluge. Se ve, narodeost čedalje bolj, kljubu vsemu nasilstvu i pritiskanju, narasta. I to spoznavajo ti branitelji vlade, ter v pomoč kličejo tej jaki opoziciji, svoje sodelavnike i boritelje, odvetnike in učitelje. Od prvih res da ni jako veliko število, ki bi za narod šibo pomagali plesti, zato je pa poslednjih več. Mej temi so prave izdajice pač vredni „staatsrockov." Za denar store vse, tako tudi radi izdajajo svoj narod, svojo kri! Ne rečem vsem, kajti še je nekoliko jih, ki so viedni sinovi Slave, katerim gre čast in štovanje in mej te smemo šteti vse bolj inteligentne po deželi. Vprašamo kako teh gori omenjenih izdajic: zakaj ste vendar taki vternjaki? Zakaj ste denes narodni, jutri pa naj večji nemškutarji? Odgovorijo nam ti publoglavneži: „Mi moramo, če ne pa pridejo ob službo, kaj pa hočemo potem!" Zakaj se pa drugi ne boje, da pridejo ob službo? Kjer so možje na pravem mestu, imajo kaj v glavi, ne samo, ko so pri vinu, tudi pred i potlej. Oni drugi zato po godbi njih „haubavov" plesati morajo, ker so nezmožnejši, in dosti je takih, ki se jim bi bolje pristalo, biti za kakega čednika, kakor pa za učitelje in zastopnike omike in napredka. Ko bi Stremajer razpisal kake groše za podporo tem, no, to bi se videlo kako bi se za to poganjali. Le „staatsrocke" na-nje, da bi jih vsaj vse poznali, saj vredni so imena vladni kimalci, torej vredni tudi njih perja. V prihodnje treba je paziti na take nič-vredneže, kajti oni so za vsako porabo, torej tudi za ovačube, za kar jih okrajni glavarji čestokrat rabijo. Naj pa ne bodo žaljeni naši narodni učitelji s tem dopisom, njim bomo vedno kakor uže rečeno spoštovanje izkazovali. Uradniki so v malih letih dobili dosti pomočnikov proti narodu, od katerega žuljev se živé. A vse to nas nič ne plaši, preje ali sleje se nam bodo morali podati.

Iz Starega trga 3. dec. [Izv. dop.] Naša čitalnica se je po dolgem spanji stoprv na Silvestrov večer predramila. Preje je spala in spala in še sedaj jo je bilo jako težko vzbuditi. In kedo je kriv njenega spanja? — Odbor, slovom rečeno. V odboru je ne-

jega je postavila „Aux grands hommes la France reconnaissante" — velikim možem hvaležna Francija — se bere nocoj maša ljubezni in sprave, in tu se zbirajo sveti in kleti duhovi nekdanj mogočnih mož.

Dolge vrste blapcev božjih in dekel gospodovih v prazničnem ornatu se priklanajo in vstajajo, ter zopet poklekajo in na prsa trkajo mrmraje „mea culpa" ... harmonije mili glasovi doné čedalje otožnejše, luč umira za lučjo, in tihota in tema nastane.

Le ena lučica neče celo ugasniti, ter klije in klije, se zopet užiga in svitlo gori.

To je lučica daleč, daleč od tod, ki še o pólunoči klije in budi na božičnem drevcu, ko uže vse njene sestre spó. In jaz jo poznam, to milo, prijazno lučico, ki še klije in brli o pólunoči.

kaj mož, katerim nij dosta mar za razvitek čitalničin in potem še druge zavirajo, ki bi radi kaj delovali. Vsi udje so nezadovoljni z odborovo večino in nekaj jih je uže radi njegove nedelavnosti izstopilo. Drugi pa drezajo in drezajo in drezajo, da bi se vsaj nov odbor volil, če se dosedanemu uže nič več ne ljubi delati. Dvakrat je bil uže razpisan občni zbor, a nikdar nejsmo prišli do volitve, kjer je baje vselej premalo pravih udov navzočnih. In tako so odšli in odšli, ter s tem dali čitalnici vedno več „kloroforuma."

Veselica na Silvestrov večer bi bila lahko prav izvrstna, a naš odbor nam je škartiral dve točki, občni zbor in tombolo. Tombolo je baje zaradi bojazni pred izgubo. Nasvetovalo se je pa uže tolikrat in tolikrat odboru naj si raje umisli tombolo za kaceh 12 — 15 forintov in ne za 30 — 40 fl. Ker potem bi izhajala čitalnica gotovo; občinstvo je bilo s tem jako nezadovoljno. Igra „Filozof" je bila prav dobro igrana.

Ob ednajstih je bila loterija, ki je stoprv upeljala pravo radovanje mej družbo. Potem smo pili skupni punč in občinstvo se je pozno v noč razšlo. Prihodnja veselica bode 17. t. m. s plesom. Nadejamo se, da bode izvrstna in da bode odbor tudi boljše šarmanten, da n. pr. ne bode pobiral vstopnine od delavnih možij, kar je pa sedaj storil. Pri vseh društvih je ta navada in zakaj bi baš pri nes drugače ravnali!

Iz Trnovega na Notranjskem 1. jan. [Izv. dop.] Imeli smo upanje, da bode nesreča, katera se je k nam priklatila, lokalizirana ostala, posebno, ker se je vse storilo, širjenje živinski kugi zabraniti, a denes zapazimo uže na tretjem blevu deščico z napisem: „živinska kuga". V nedeljo je zbolelo govedo, kjer je še 11 družih i blizu 90 ovac, predvčeranjem pa se je kuga konstatovala v tretje v blevu, kjer je poleg bolnega še dvoje goved. Pričelo se bode pi nas tedaj pobijanje „en gros" — črez sto glav bo sekira zadela. Kdor pozna ubožnost naših krajev, lahko si naslika žalostno podobo bodočnosti. Uže zdaj se čutijo nasledki hude nesreče povsod!

Nerazumljiva nam je štedljivost slavne naše vlade v tacihi slučajih. Došlo je iz Ljubljane celih dvajset mož vojakov, za obstraženje velicega okraja, okuženih hlevov itd. Predrzní smo toliko, staviti slavnej vladi preponižno vprašanje: se li na vojaštvo izključljivo le zato toliko kmetskih davkov potrosi, da je mogoče z njim manevrirati, ali tudi za to, da se upotrebljuje korist davkoplačevalcev? Pošljejo se nam vojaci, a kmet mora stražiti!

Drugi slučaj vladne varčnosti je tak, da zaslučuje biti zapisan in shranjen v arhive za večni spomin. Postavno se mora živina iz okuženega hleva pobiti in zakopati, ako je tudi na videz zdrava. Predvčeranjem pa je bilo objavljeno, da se bode meso pobitih goved prodajalo! Skušna uči, kako lahko se otrov prenese, da se pri najboljšem paženju kuga širi. Mogoče, da meso otrovanega goveda človeškemu organizmu ne škoduje (kajti, da žival iz okuženega hleva nij otrovana, nikdo dokazati ne more, ako je tudi zdrava,) vendar nij eventualnost izključena, da, celo verjetno je, da se baš s tacim mesom in kožami otrov prenese. In koliko se bode na ta način prištedilo? Naj bi slavna

vlada varčna bila onda, ko terja ogromne zneske za vojaščino, ali dispozicijski fond, da z davkovskimi novci podpira naše sovraze v novinarstvu itd. V tacihi slučajih bi bila vladna štedljivost vse hvale vredna, a ne kadar gre za to, da se dežela obvaruje največje nesreče.

Iz Mozirja na slov. Štajerju 2. jannaria [Izv. dop.] Kakor je uže znano je vlada dovolila deliti mozirsko županijo v dve soseski, in sicer trg Mozirje z lastnim županstvom in okolica mozirska z drugim županstvom. Volitve v občinska zastopa so se uže vršile. Danes je bila pak županova volitev za trg Mozirje. Voljen je za župana g. Tone Goričar, c. kr. poštar, predsednik krajnega in podpredsednik c. kr. okraj. šols. sveta, ud okraj. zastopa i. t. d. — On je pošten narodnjak in naročnik „Slov. Naroda." Bog ga živi! Mladi gospod bo sicer imel težko nalogo, a zjedinjene moči in trdna volja železa vrata prebija. Upamo, da ga bodo občinski zastopniki vrlo podpirali v njegovem težkem podvzetju in tako čast delali sebi in savinski dolini. V ponedeljek 4. t. m. je pak županova volitev za okolico mozirsko.

V Mozirji napravijo tržani na svetih treh kraljev dan (6. t. m.) zvečer v dvorani gostilnice pri „avstrijskemu cesarju" tombolo in potem ples. Dobitki bodo večinoma dela, katera so deklice tukajšnje dekliske pletilne šole izgotovile. Z doneskom se bode nakupilo raznega blaga n. pr. platna i. t. d. za deklice, katere omenjeno šolo obiskujejo. Kakor čujemo se bode dosta gospode iz gornje savinske doline k tej veselici sešlo. Utujdno so vabljeni vsi prijatelji šolstva naj se v večjem številu te veselice udeležijo, za blagor šolstva in tudi za vsestransko omiko.

Domače stvari.

— (Pozor!) Čuje se, da hočejo nemškutarji v obrtniškem oddelku s tem manevrem agitirati, da bodo dobrodušnim volilcem obrtniškega oddelka priporočali deset narodnih in le dva svoja nemškutarska kandidata v trg. in obrtniško zbornico, da bi potem, če v trgovinskem oddelku večino dobodo, tudi v zbornici večino imeli. Pozor! Naj se nihče ne da na take „kompromise" zapeljati. Brez razločka vse narodne kandidate moramo v obrtniškem oddelku voliti, sicer so nas zopet prevarili!

— (C. k. agitacija). Sinoči je sluga il. bistrške davkarije raznašal volilcem kupčijskega oddelka izkaznice za volitev v trg. in obrt. zbornico; poleg teh je delil i list c. k. nemškutarsko-vladnih kandidatov! Pozor! da se kdo ne vsede na limanice! Bistriški okraj je volil vselej pošteno, upamo da i sada niti posamezniki ne zabredejo v kalužo narodnega izdajalstva. — Sicer po priliki še nekoliko podrobnostij o predrznem usiljevanji kandidatov — sovragov narodnih po nekaterih komandiranih „c. k." —

— (Od B o r o v n i c e) se nam piše: Volitev zadnjega občnega zbora našega bralnega društva zadovoljila bode veliko večino udov, da sme se reči skoraj vsakatega poedinega uda. V odbor voljena sta obadva g. duhovnika, g. župnik za predsednika, v drugem je ostal odbor malo spremenjen. Nadejati se je, da društvo odsehal se jelo bode živahneje gibati in da svojo nalogo

čestno reši. Zaželjeni mir in sloga našla je pot tudi v našo priljubljeno dolinico.

— (Hrabrost?) Na Zemonu je bila vojaška straža zaradi živinske kuge nameščena. Poveljnik straže — „frajtar“ se je do dobrega napil žganja in vina in potem streljal na krčmarja! K sreči nij zadel. Uzrok te hrabrosti, pravijo nekateri, je bil, ker se mu nij več piti dati hotelo; od druge strani se čuje, da zato, ker vojak nij hotel računa poravnati. Zločinec je uže na varnem kraju.

— (Tiskarski ples v kazini.) Ljubljanski „Tagblatt“ se hudoje nad „Slov. Nar.“, ki je prinesel v svoji številki na novega leta dan notico, v katerej obžaluje, da se letos omenjeni ples v kazini napravi brez ozira na narodne stavce ljubljanske. Ta revna notica je hudo razburila zadeti krog Kleinmayrjeve tiskarne, kateri udriha z svojo Meklenburgsko šibo v „Tagblattu“ prav „charaktervoll“ in „bornirt“, ter po stari rokovaški navadi, kakor jo Nemci znajo, po „Slov. Narodu“ in Slovenceh sploh, za katero upitje in udrihanje se mi **prav nič** ne brigamo, samo to se nam čudno zdi, da bi nam zdaj uže vsaka čebela hotela med nositi, katerega bi morali mi srkati. — Mi hočemo pa iti, kadar nad svojo domovino obupamo, v Meklenburg, da se onda tudi tako „charaktervoll“ in „bornirt“ pisati ter obnašati navadimo, kakor znajo oni, ki so arogantni in nas hočejo podučevati. Vsak, kdor bo pa našo nedolžno notico, ali pa zmešnjavo „Tagblattovo“ bral, presodil bode lahko sam, kdo je bolj „charaktervoll“ in „bornirt“, Slovenec ali Nemec. Se ve da, Nemci mislijo, vse kar je njih baže, to je zlato, vse drugo pa pesek, pa je ravno nasprotno. Vse drugo upitje in stokanje, katero se v „Tagblattu“ mej drugim nabaja, se nam ne zdi vredno kritizirati, ter se nam tudi prostora tritati škoda zdi, samo to naj bode blaženim kulturonoscem povedano, da bodemo mi vselej in povsod, ako nas še insultirajo, pripravljeni na odgovor. Slovenci pa naj si vsak sam stvar presojuje. Na povdarjanje nepristranosti vsled naprave plesa v kazini, omenimo le to, da se je pri napravah plesov prejšnjih let in tudi letos, le v šali izrečene misli, da naj se napravi ples v čitalnici, od nepristranih reklo: „das geht nicht!“ samo v kazini pa „muss gehen!“ Bomo videli kako. Sicer pa tudi ne vemo, zakaj bi si moral ravno Slovenci uže vse dopasti pustiti, ter da bi ga vsaki

Nemec obračal, kakor veter petelina na strehi. Kakor si vi svoje pravice ne pustite kratiti, toliko manj jih mi pustimo. Značaja pa omenjeni vaš ples ne bode imel tiskarskega, zaradi tega, ker se slovenski tiskarji, katerih je večina, ne bodo udeležili, ter ga tudi društvo ne napravi, ampak le Kleinmayrjeva tiskarna sama za-sé, ker le ona je v odboru zastopana in katera sama, kakor se mora po vsem tem, da je odbor tako enostransko ravnal, presojevati, je sklenila, da se ples v kazni napravi.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričeval profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsni boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalac in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalac.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

v plehaatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

Revalesscière-Biscuiten v pušicah 4 gold. 50 kr. a 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu

n v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold.

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas

10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed.

Wahr, v Gradcu bratje Oberzanzmeyer, v Innsbrucku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lonié Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v

Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temesvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu

lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, s katerim v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijah trgovcih;

tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah; kazniščah ali povzetih

Na novega leta dan se je izgubilo

(Izvirno telegrafsko poročilo.)		
Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	95 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	5	10
1860 drž. posojilo	111	25
Akcije narodne banke	1001	—
Kreditne akcije	224	50
London	110	60
Napol.	8	89
C. k. cekini	5	24
Srebro	104	80

20 gold. denarja

v glediščinej ulici. Kdor bi bil ta znesek našel, naj ga blagovoli pri tukajšnji redakciji oddati. (3)

Tuji.

3. januarja:

Pri Slonu: Müller iz Maribora. — Trenzoni iz Trienta. — Gennari iz Trsta. — Dr. Prešern iz Radojice.

Pri Mateti: Oblak iz Dunaja. — Seimer iz Gorenjskega. — Glas iz Dunaja. — Žurnik iz Ludvidsburga. — Zemličica iz Kamnika.

Pri Zamorci: Pisik iz Novega mesta.

Národna tiskarna

v Ljubljani

se priporoča

za izvršitev vseh tiskarskih del

v lični obliki in po najnižji ceni, posebno:

1000 poštah vozah listov	5 gld.	— kr.
vsakih 1000 več	3	20
1000 vozah listov za železnice s firmo in železniškim kolekom	7	50
2000	13	50
1000 za hrzovoznino s firmo in železniškim kolekom	9	—
2000	16	50
1000 zavitkov (Couverts) v kvart s firmo	4	—
1000	3	80

Zaloga tiskanih formularov

za c. kr. sodnije, občinske urade, okrajne zastope, šole, cerkve in cerkvene urade, advokate in notarje, pobotnice za mesečne plače i. t. d.

Za bolnike, ki boleha jo na pljučah, srčnih in živčnih boleznih jako važno.

Libigov Kumi-izleček.

Prosim Vas, da mi pošljete 36 flaconov Vašega Kumi-izlečka kar najprej mogoče, ker se je zdravje pri mojej hčeri očitno prav dobro premenilo in to po devetdnevnej rabi, ker hočemo to ozdravljenje še nadaljevati. Splošno vsaki dan, posebno zvečer nastajajoče oslabeenje je popolnoma zginito, ter bolnica očitno uže bolje izgleda.

Jos. Eisenkolb,
nadučitelj.

Ker se je Vaš mnogočislani izleček tudi pri meni po 3 kratnej rabi omenjenih flaconov izkazal, kot izvrstno zdravilo, prosim tedaj še o pošiljatev, (se pošilja).

Katinka Stude.

Vsled poskusa teh štirih flaconov morem le toliko omeniti, da je kašelj nekoliko uže prestal, lagje dalje tudi sopem in čutim tudi večje nagnenje k spanji vsled Vašega trjenja itd.

H. Müller.

Knjižica r. Weila o tem predmetu brezplačno ali franco.

Cena enega flacona, oziroma zavijte velja 1 gld. a. v., obale ali zaboji ne manje, nego 4 flaconov pošilja

Glavna zaloga Libigovega Kumi-izlečka,

Berolin, Friedrich-Strasse 196.

Znesek naj se pri naročenju takoj blagovoli vposlati, ker za Avstro-Ogersko ne pošiljamo poštah povzetjem.

NB. Zdravniki našega závoda so vsaki hip pripravljene, po uposlanej zdravstvenej preiskavi dotičnim bolnikom zdravniško nasvetovati, ne gledé na kakovo nagrado. (314—5)

V prospah občinstva samega smo pripravljene, dobro znanim firmam izročiti razprodajo.